

Cuprins

Ce se știe despre mermeliță? / 11
Cîntece de luptă / 12
Dar frumusețea ascunsă a lucrurilor? / 13
Fobia / 14
Alpenstock / 15
Troia. Însurare / 16
Confortabil / 17
Casa durerii / 18
Abattoir blues / 19
Utamaro / 20
Visînd la mirmidoni / 21
Apoteoza lui Hektor / 22
Horatio / 24
Heraclitiană / 25
Deci, gen, O, râmii! / 26
Armonie în albastru și argintiu / 27
Marină / 28
Întîlnire cu satyrul, pădurea Letea / 29
Go west / 30
Veneția în iarnă / 31
Diomedea pleacă / 32
Miercurea cenușii / 35
Se întîmplă în vremea tramvaiului 34 / 36
Un metrou pe nume Carmen / 38
Și de fiecare dată cînd te-ai întors înfrînt acasă / 39
La Sovata / 40
Tataie (2002) / 42
Poem amînat (slava bogu) / 47

Noaptea în care am pierdut taxiul / 49
Noaptea călugăriței / 50
Întîmplare cu Otto Dix,
 într-o după-amiază de februarie, în compania Sfinxului / 51
La moartea lui Balkan / 52
Către Palmyra / 54
Mierca umbrelor / 57
Altarul zeiței / 58
Bottiană / 59
Miezul lucrurilor / 60
Zboară, Zeiță, survolează marea de felinare, tabăra aheilor / 61
Și ATUNCI MI-AM SPUS ÎN BARBĂ poate vă-ncurc / 62

© 2012 by Editura POLIROM

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Ilustrații de copertă și volum de Laurențiu Mădăci
Foto autor: din arhiva personală

www.cartearomaneasca.ro

Editura CARTEA ROMÂNEASCĂ
București, Calea Victoriei nr. 115, sector 1

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

STĂNESCU, BOGDAN-ALEXANDRU
Apoi, după bătălie, ne-am tras sufletul / Bogdan-Alexandru Stănescu –
București: Cartea Românească, 2012

ISBN 978-973-23-2986-3

821.135.1-1

Printed in ROMANIA

Bogdan-Alexandru Stănescu

Apoi, după bătălie,
ne-am tras sufletul

CARTEA ROMÂNEASCĂ
2012

Marină

Cugetînd la înșiruirea
Sintagmatică
pașii pe nisip dispar
în gura știrbă a mistralului.

Întîlnire cu satyrul, pădurea Letea

Da, zice, aici mistrețul e rege,
trage barca la mal și-și aprinde țigara
Îmi amintesc doar tremurul degetelor,
mirosul lîntiței și licărul jarului în perdeaua arborilor
Știți, spune, și-i ghicesc piciorușele
din cizmele cauciucate după hîrîitul foalelor,
Aici se mai scaldă suedeze.
Aha, îmi spun, Ingrid, cea înmănușată,
naiadele, frumoasele.
Și matale ce faci?
Ce să fac, uite, mă pitesc...
O pitulice, așadar, o răpitoare.
Ne dăm după copac, împreună, ne împreunăm
degetele mici, respirăm la unison,
undeva, printre crengile pietroase,
văd o jumătate de lună
călare pe jumătate de nor împiedicat
Închid ochii, încerc să-l simt cît mai aproape,
îi miros sudoarea de țap,
împreună așteptăm suedezele.

Go west

Plecat-au spre-apus luntrile toate
duse cu japca de-aherontice valuri,
cum bine spusese poetul,
le-am mirosit urma,
gîngavi,
năuci
cu mîinile înfîpte-n genunchi,
ochii pleznind în orbite,
păsări firave mînjeau cercuri
în spuma norilor –
ne-am îmbrăţişat tremurînd chiar pe ostrov

aruncasem năvodul între cîine şi lup,
eram cumînţi ca doi ursuleţi de pluş
în spate,
butaforia pădurii, poate o imitaţie de mierlă,
cînd s-a crăpat,
primele mîngîieri au venit
surprinzător pe unghiile tăiate îngrijit
aşezate şcolăreşte pe batistă.
Poc-poc, plezneau ca floricelele-n ceaun,
în zare,
armada îşi înfrunta propria-i umbră,
sub ape,
un morun gingaş se zbătea cu înţelepciune.

Veneția în iarnă

Lut D.R.S.

În faldurile perdelei însorite
marea și-a irosit cerneala, bancurile iluzorii
zburdă, cum mai joacă ele!
căile par scurte
tot așa cum raza sămînță scufundă
semne noi în mlaștinile umbroase
abia acolo o sepie solitară poate privi,
dacă, poate, căderea ultimei, pierdutei
umbre solare.

Diomedee pleacă

Evident că se-agită despre lașitate și
Toate-acele mișcări sumbre ale palmei
Lucrate pe mîner. Evident, așa cum corabia-regină
Carena clipocește, soldații suduie, șobolanii înoată

Agora n-a-nțilnit Problema
„Pleacă din Y cînd ajunge în Y”
Agora pricepe doar lucrul finit
Atunci, te întreb, Senelaus, frica mea,
Frumusețea valului?
Fiece pas, puntea trosnește, alge pe vîsle?

Adulmecii plaja Ilonului, spuma singelui,
Bolborosește și în ochii voștri, limpezi de umbră
Călcăm nisipul prăfuit
Noapte uitată, coifuri lăsate în urmă

Pisica egipteană, ochii tîmpi, lada-n campanie
Sandale umede, știu că legenda înghite tot
Chiar și bătaia din bar cu Eneas
Ahile în sus, Ahile în jos
Fiul, nepotul Ahile, măreț călciatul

Degeaba îngîn, noaptea, la foc
Eu am călcîie din tălpi pînă-n creștet
Legenda-i tătic printre zei...
Diomedee ucide, fute, desecrează
Degeaba înjur printre dinți, Diomedee pleacă!

